

1,600 Tdr. Land, blev udstykkede i mindre Landbrug. Da der nu er Lovhjemmel for, at den højtærede Landbrugsminister, naar han skønner, at Prisen er rimelig, kan udstykke Ejendommene selv under den løbende Forpagtning, vil jeg meget bede om, at der fra den højtærede Landbrugsminister kunde falde en Udtalelse om, at han, hvis Forholdene tillade det, med Glæde saa Udstykningen af disse Ejendomme og for sit Vedkommende vilde bidrage dertil, hvad han kunde. Ved de afholdte Auktioner er det ikke lykkedes at samle saa mange Liebhaveere paa een Gang, som det var nødvendigt, og det er ikke rigtig gaaet op for Befolkningen — og den mødte vist ogsaa Modvillie tidligere — at man til Stadighed kan henvende sig til Landbrugsministeriet om Køb af saadanne Parceller. Men hvis der faldt en Udtalelse fra den højtærede Landbrugsminister om, at han vilde afhænde sine Parceller til en rimelig Pris, tror jeg, det vilde bidrage meget til Ejendommenes Udstykning.

Der vilde ogsaa uden stor Bekostning kunne reformeres paa et andet Omraade nemlig ved Lejren ved Jægerspris. Der er Forholdene til Tider meget uheldige for det indkaldte Mandskab. De Madrasser, der blive anvendte, ligge umiddelbart paa Gulvet, og Følgen har i det fugtige Vejr, vi have haft, været, at de næsten aldrig have været til at faa tørrede. Naar man husker paa, hvor mange der kan faa et Knæk under saadanne Forhold, vil man vist indrømme, at der vilde det være en god Sparsommelighed, om man anvendte de Penge, der ere nødvendige til at forbedre Forholdene ved Lejren i Jægerspris. Medens jeg er ved dette, vil jeg sige, at Kantonnementsforholdene, og de større Øvelser, som meget hyppigt berøre Nordsjælland, kunde efter min Tro ogsaa ordnes saaledes, at der blev nogen Besparelse og Lempelse for Befolkningen, uden at det egentlig kunde siges at bebyrde Statskassen i nævneværdig Grad. Det vilde være rimeligt, om man samlede disse Indkvarteringer paa et mindre Distrikt. Man vilde derved opnaa at have Mandskabet lige ved de Steder, hvor Øvelserne ere, saa Soldaterne ikke behøvede Morgen og Aften at skulle gaa lange Veje for at komme til Indkvarteringsstedet, og hvis man koncentrerede disse Indkvarteringer, vilde der ogsaa kunne blive en rimeligere Betaling for de Ydelser, man der faar, og Indkvarteringsværterne vilde da ogsaa blive fri for megen Ulejlighed med Madens Til-

beredelse, idet man kunde have sine Ildsteder opstillet og lave Maden selv.

Et andet Omraade — jeg kom til at tænke paa det forleden, da et æret Medlem berørte det kgl. Teaters Forhold, — hvor der kunde reformeres, uden at det kostede noget, og dog saaledes, at det kunde være til Glæde for mange, vilde være, om man tillod de Kunstnere, der medvirke ved det kgl. Teater, saa vidt muligt at drage ud i den nærmere Omegn og optræde for Publikum. Det er saaledes, at de kunne faa den Tilladelse nu, men det er en Underhaandstilladelse, saa vidt jeg kan forstaa, man maa ikke avertere deres Navne, og Følgen er jo den, at det kun bliver i Byerne, hvor man let kan lade Bud gaa rundt, og hvor alt saadant hurtigt spørges, at man kan faa noget stort Publikum til at møde, hvorimod de i den nærmere Omegn boende slet ikke komme ind, fordi de ikke vide, hvem der skal optræde. Jeg synes dette er en uheldig Ting, og jeg tror ogsaa, at det, at man gav friere Spillerum paa dette Omraade, vil bidrage til en bedre og sundere Forstaaelse af disse Forhold og til, at der blev skabt en større Interesse for det kgl. Teater og dets Virksomhed. Der er endnu en Reform, jeg eksempelvis vil omtale, som man kunde udføre, uden at det kostede noget, og det er at faa ensartede Regler indførte for Automobilkørsel. Det virker uheldigt, naar der findes en Regel et Sted og en anden et andet Sted, og det virker naturligvis ogsaa uheldigt, naar disse Regler, saaledes som det er sket i Sommer — i øvrigt efter hidtil fulgt Sædvane — kunne brydes ved, at der gives Undtagelsestilladelse. Jeg mener, at Reglerne bør ikke paa nogen som helst Maade være strengere end nødvendigt, men at man til Gengæld ogsaa til enhver Tid bør overholde de Regler, der have.

Naar man har talt om at spare paa Finansloven, er der navnlig et Budget, man ofte har fremdraget. Ikke blot den højtærede Finansminister fremdrog det ved Finanslovforslagets Forelæggelse, men næsten hver Taler, der har haft Ordet, har talt derom; det er vor Statsbanevirksomhed. Nu vil jeg sige om den, at det vil jo rimeligvis vise sig nødvendigt, at man søger at forhøje de Indtægter, der ere paa dette Budget. Men jeg tror, at det vil vise sig, naar man har Taalmodighed til, at dette Budgets forskellige Dele kunne blive undersøgte — hvilket ogsaa vil være lettere efter det i mange Maader fortrin-